

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Kand Jonas græmme sig och vilde gaae til døde

Citation: Bording, Anders: "Kand Jonas græmme sig och vilde gaae til døde", i Bording, Anders: *Digte*. - 1984, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 169. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid97102/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Hvor den i velstand och i fred ævindelig skal nyde Sin rete hjem och bygge sted	Som hannem villig gik til haand
40 Och sig blant Ængler fryde Hvo skulde da saa daarligen paa Jorden sig forgrille hand sig med hast och snarligen	68 Ey nogen tjd hofmode Ulykkens tvang och vedermoed Var ey saa sterck och kraftig at Hand Jo som en klippe stoed
44 Jo skulde derfra skille	72 Behjertet och standhaftig. Men baade først och sidst der hand Fra Verdens Jammer rige
[12] Hvo vilde verdens Sysseel sig Saa fast och hart antage Hand Jo medfulde glædelig	Til Sjælens rette føde-land
48 Och aldrig saae tilbage,	76 befaling fik at vige Hvad var hans reene Sjæl da fro Hvad foer den op med glæde Fra trængsel til sin verne ro
Her Jordes en bedaget Mand Som bar i sin tjd været For retvished och høy forstand	80 Fra Jord til Himlens sæde Nu lefver hand och stedse kand Med høy forundring skue Sin Gud i lifsens skønne land
52 Af hver mand kjendt och æret Hans største flid och daglig verk Var himlens Gud at tjene Hans hjertes maal och øyemerk	84 Och tør for intet grue [14] Hvad hand tilbage loed af Jord Det nu med Joerd betækkes Men dog igjen ved Herrens ord
56 Var alle vel at meene Alt det som hafver smag af Dyd Och høyt er værdt at prise Det stedse var hans lyst och fryd	88 Til ære skal op vækkes. Den anden rest af hanem sig for døden ey tør frycte Men lefve skal ævindelig
60 J gjerningen at viise J ord hand sandru var och huld J tro och løfte ricig J facter ærbar yndefuld	92 Det er hans navn och rycte Saa længe verdens bygning staaer Och Firmamenten røres Hans Dyders lof blant os omgaar
64 Och i sit kald forsigtig	96 Och priselig kundgiøres.
[13] Hand ydmyg var i sind och aand Loed sig af Lykkens gode	

73.

[1]

[Den

Af Ære/ Dyd och Guds fryet Prjs-værdige/
och nu Salige Pige
Helvig Jacobsdaatter/

Paa hendes begravelses Dag
Som var den 24. *Novembr*: 1671.
til æres minde.]

- [22] Kand Jonas græmme sig och vilde gaac til døde
Naar Ormens bidske tand for hannem har lagt øde
Det grønne Kikajon hvor under hand i fred
4 Och skjul for Solen sad, och saare glæddes ved
Veed hans oprærte Sind ey sig til freds at gifve
Hand Jo begynde skal utidelig at kifve
For een nats ringe vext som hafver mist sin saft
8 Och hand ey dog umag och møde med har haft
Hvor meget mindre kand en Fader och en Moder
For graad sig holde da, Naar de velvoxne poeder,
Som deres reene Seng udspiret har af sig
12 ved den umilde død henrykkes endelig.
- [23] Ach naar de tænke paa [den] lange fljød och møde
De sig tiltaget har med dennem op at føde
Hvor stoer hos alle Folk forhaabning var om dem
16 J det de ginge ret paa Dydens banc frem.
End dog Jeg ikke self var nogen sinde Fader
och veed ey nær hvor dybt sig sorger prænte lader
J moders bløde Sind dog veed Jeg vel at det
20 Af dennem uden harm ey kand forsmertis let
- [2] [Til Rom i fordom tjd vel var i brug och vaane/
At leye fremmed graad/ och sørge-Qvinder laane:
Men skrømte suk och graad til dennem ey forslaaer/
24 Thi deris lidelse ret ind til Sjælen gaaer.]
- [23] Jeg vilde Jeg i dag ey kunde det bevise
Med det forneme par hvis glæde lyst och lise
Til Sorrig er omvendt for dig o Skønne Møe
28 Som i din beste floor och alder maatte døe
Jeg heller vilde dig paa Brudde benk foræret
En høytids ære dict, som dennem kunde været
til lyst och velbehag, end at Jeg dem skal see
32 Til graf at følge dig med saadan Længsels vee
- [24] Nu var det først at de fornøftens ædle gafver
J hvilke Sjælen her paa Jord sin virkning hafver

- De loede see med lyst och merke kjendelig
 36 At deres bygge sted och bolig var hos dig.
 Nu stoed din hældigheds och høye dyders ære
 Udi sin fulde vext och færdirig var at bære
 Fuldkommen glædes fruct, ja hvad Naturen veed
 40 at skenke, var hos dig udi Fuldkommenhed.
 Ach ach at och ey det af Himlen var beskjeret
 At du blant os endnu saa længe maatte været
 Til Lykken hafde med en deylig Brudde krands
 44 Beriget prydelig din kyske Jomfru-glands
 Ney den Tyranske Død for hastig var at fælde
 Dig skønne kikajon, den stund at torn och Nælde
 [24] Och anden slem ukrud for hannem sig begaar
 48 Och længe til fortræd och trods u rørte staaer
 Hand maatte dog anseet de rige Dyders kjæde
 Du med omgifven varst, din gandske slect til glæde
 Hand maatte sig undseet for den belevfvenhed
 52 Som bleef med hældig tuet af dig mod alle teed
 Hand maatte skammet sig saa djærfvelig at tage
 Saa bold och Engel-favr en skabuings pract af dag[e]
 Som med forborgen kraft saa got som tvang en hver
 56 Som hafde skjel och sands, til dig at hafve kjær.
 O den fortrædne tyf och gridske Morder-Kæmpe
 Her var ey hjælp och raad hans ofvervold at dæmpe
 Dit lefnetz traad imod hans skarpe tænders sax
 60 var alt for skrøbelig, du fikst at vandre strax
 [26] Men see Jeg mig forseer med Døden her at laste
 For hand sig understoed saa snart med dig at haste
 Hand til den mørke graf ey meere fick af dig
 64 End det som var af Jord, och skal udhvile sig
 Din reene Jomfru-Sjæl som her i Kroppens bolig
 Var som en fremmed Gjest och ingen time rolig
 For verden hafde snart, den til sin frihed gik
 68 Och af den bleege død ey meen och skade fik
 Du varst for dydefuld til her blant os at være
 Du varst for Himmel værd til Jordens tvang at bære
 Ey nogen Jordens Mand hvor goed hand være maa
 72 Beskjæret var och æfnt til ecte dig at faae

- [27] Gud dig fuldkommen fandt och vilde derfor være
 Din ædle Brudgom self, och dig med pract och æ[re]
 Bekled och kronet i sin Himmels Brudde Sal
- 76 Indføre hvor dig din attraa belønnes skal
 Der fafner hand dig nu, och der af keedes ikke
 Der gifver hand dig nu til Brudde mad och drike
 Vellystens rige Strøm och lifsens søde brød
- 80 Och vederqveger dig udj sin naades skød
 Den klarheds høye glands sig af hans ansiet skyder
 Du der til Brudde bluss och fakier stedse nyder
 Hans Englers glade Flok med søde stemmers klang
- 84 Dig der skal fryde med en ævig Brudde-Sang
- [28] Vel dig ævindeligh som est saa vel undgangen
 Och af din Frelser saa kjærligen undfangen
 Vel dig som est hen til saa tryk en hafn forflyt
- 88 Och har dig himlens lyst for Jorden[s] harm tilbyt
 Hvad tørstu skøtte nu den ringe muld saa saare
 Som her med Faders suk och Moders graad och taare
 Udbæres, men skal dog igjen til lifve faae
- 92 Och paa den store Dag til herlighed opstaae
 Den anden rest af dig dit gode nafn och rycte
 Sig ey diss midlertjd for undergang tør frycte
 Men skal trods tidsens rust blant os ved lige staa
- 96 Saa længe Dyd er Dyd och ære prises maae
 Och der som mand vil den bestilning ofvergifve
- [29] Til min faakundighed at jeg maa det opskrifve
 Som paa din lige steen skal til erindring staae
- 100 For voris efter tjd, da vil Jeg skrifve saa

Grafskrift

- Her under hviler sig en deylig kyskheds ære
 Och speyl for alle dem som Jomfru krandsen bære
 Sin Jomfrudom hun toeg med sig i grafven need
- 104 Men ey den pris som gaaer af hendes Dydighed
 J friske Piger J, som gange nu vel smukke
 Och kunde snarligen som Hun for Døden bukke
 Bepryder hendes graf med unge blomster tæt
- 108 Och siger sorte Jord var hendes beene let.